

Dec. 11-én megtartottuk - 2 év után ismét - a hagyományos karácsonyi ostyatörésünket. Sajnos néhányan nem tudtak eljönni betegség miatt, autóelromlás vagy egyéb elfoglaltság okán, másokat pedig a nagy távolság akadályozott a részvételben.

Több, mint negyvenen így is voltunk, volt egy kevésbé látható résztvevő is Marcika, a menyem, Fruzi pocakjában. (Persze "látható" volt, hiszen napokon belül megszületik.) Több "gyermeket" hiányoltunk, Evkáék nem voltak itthon, pedig szívesen láttuk volna Ewa (szintén Marci) unokáját táncikálni. Hiányzott Rege Gergő is a feleségével, aki biztosan segítette volna énektudásával a "kórusunkat", De nem akarok mindenkit felsorolni, Megpróbáltuk a fotósainkat (Jucust és Jánost) pótolni, többé-kevésbé sikerült is.

Köszönet a "munkásoknak", akik részt vettek az előkészítésben, illetve a végén a rendrakásban! Azt gondolom, az egyik legszebben sikerült ünnepségünk volt: meghitt, barátságos, lélekben fölemelő! A lengyel templom plébánosa, Kristóf atya megtisztelt bennünket, nemcsak az áldásával, az ostyával, de azzal is, hogy szerves része lett a "kórusunknak", amelynek karmestere, ötletadója Honvári Karcsi volt. Károlynak is köszönet az ötletért, az előkészítésért, a próbáért. Persze a dalosoknak is, nagyon szépen fölálltak "kórusként", és a lengyelül tudókkal (Wlada, Ewa, Béla, Erzsike) együtt szerintem kiválóan kiváló volt. Jövőre még gyakorlunk! 😊 Györgyinek köszönöm a szép verset!

Köszönöm mindenkinek, aki valamivel hozzájárult az ünnepséghez: elsősorban a jelenlétével, a szeretetével, az odafigyelésével! (És a süteményével, a fasírtjával!, italával, gyümölcsével. Én a majonézes salátákkal járultam hozzá utóbbit azért emelem ki, mert most meg is szóztam rendesen gombát! 😊)

És külön most is megköszönöm Ewának az előkészítést, a bevásárlást, a halat, a céklalevest, a meghívót stb. Anettnak a tálalást, a sok segítséget az lebonyolításban, ahogy Lajosnak is a kiváló, férfias helytállást mindenben! (És még engem is fuvarozott, ami nem kis teher! 😊)

Talán összességében nagyon sok szeretetet kaptunk egymástól, jólesett a mai nehéz időkben. És az adventi időszakban a lelki fölkészülést segítette!

A betegeknek jobbulást kívánok! A gyászolóknak megnyugvást. Szeretettel kívánok minden jót, egészséget, örömeket (talán boldogságot is, de ez egy furcsa fogalom) az ünnepre és a jövő esztendőre! Magam is ezt várom!